

12, 2. AV. PRĀT. 1, 99. 2, 2. 20. TAITT. PRĀT. 2, 9 in Ind. St. 4, 123. —
b) keinen Höheren über sich habend, der höchste u. s. w.; vgl. noch R.
3, 52, 22. 53, 18. DAČAK. in BENF. Chr. 182, 24.

अनुत्तमाम्भसिका f. im Sāmikhja einer der 9 तुष्टिविपर्यय, Hin-
gabe an Sinnengenuss ohne Rücksicht auf das für Andere entstehende
Weh TATTVAS. 36. Ebenso scheint auch die entsprechende Species der
तुष्टि zu heissen (unterschieden als सात्त्विकी) 39, 18. 41, 12 und GOLD. s. v.

अनुत्तर 1) f) keine Antwort habend so v. a. wogegen man Nichts er-
widern kann: वाक्य MBH. 2, 25. so v. a. nicht antwortend, Nichts zu
erwidern habend 3, 17241. लणामसीदनुत्तरः KATHĀS. 26, 189.

अनुत्तरयोग WASSILJEV 185.

अनुदर्श m. Vorstellung, Ermahnung MBH. 1, 3146.

अनुदर्शन das Anweisen, Lehren (vom caus.) Schol. zu AV. PRĀT. 1, 8.

अनुदर्शिन् erblickend, wahrnehmend Spr. 5240.

अनुदात्त 3) adj.: उक्ति nicht erhabene —, gewöhnliche oder gemeine
Sprache DAČAK. 1, 54. — 4) m. N. pr. eines Schlangendämons WASSILJEV 265.

अनुदिनम् (1. अनु + दिन) adv. Tag für Tag Spr. 1785. KIR. 3, 37. KA-
THĀS. 24, 231. अनुदिनसकृत्वासानुराग 16, 123.

अनुदैवी f. RV. 10, 85, 6 nach Śā. = वयस्या Gefährtin.

अनुदश 1) VS. PRĀT. 1, 143.

अनुदक्षम् (1. अनु + देख्) adv. im Rücken, von hinten ÇIÇ. 9, 73.

अनुद्युत (1. अनु + द्यूत्) n. Fortsetzung —, Wiederholung des Würfel-
spiels, Bez. der Adhja 70—79 im 2ten Buche des Mahābhārata
MBH. 1, 319.

अनुद्वात (3. अ + उ^०) adj. nicht verlöscht TBR. 1, 4, 4, 6.

अनुद्दग (3. अ + उ^०) m. Sorglosigkeit TATTVAS. 37.

अनुध्या Z. 2 lies 7, 114, 2 st. 7, 113, 2.

अनुध्याना das Gedenken, Denken an (das obj. im comp. vorangehend)
MBH. 2, 2589. KUMĀRAS. 6, 21. WEBER, RĀMAT. Up. 336 (21).

अनुध्यापिन् nachtrachtend, nachstellend: अंनु^० TBR. 2, 1, 4, 3.

अनुध्येय adj. derjenige, dessen man gedenken muss, RAGH. 17, 36.

अनुनय 1) R. GORR. 4, 26, 10 = R. ed. Bomb. 4, 27, 33. Schol.: अनुन-
यमनुनयवत्. — 2) a) Spr. 732. so v. a. Schmeicheln HIT. II, 117 (Spr. 4146).

सानुनयम् adv. auf verbindliche Weise DAČAK. in BENF. Chr. 190, 6.

अनुनादिन् nachtönend, wiedertönend RAGH. 10, 36. — Vgl. कलानु^०.

अनुनायन adj. versöhnend: कुपितानु^० KATHĀS. 14, 89.

अनुनासिक 1) c) durch die Nase sprechend, nāsēnd ÇIKSHĀ in Ind.
St. 4, 268. सानुनासिकावाक्यल nāsēnde Sprache SUČR. 1, 260, 15.

अनुनासिक्य adj. = अनुनासिक, उज्जणानमा अनुनासिक्याः Ind. St. 4, 122.

अनुनिर्वाप्य s. u. वप् mit अनुनिस्.

अनुनिशम् (1. अनु + निशा) adv. jede Nacht KĪM. NĪTIS. 7, 56. KATHĀS. 43, 28.

अनुन्यास m. Titel einer grammatischen Schrift UÉÉVAL. zu UṆĀDIS. 1,
151. Verz. d. Oxf. H. 161, a, 14. °कार 162, a, 39. Vgl. u. न्यास 8.

अनुपक्षित lies unerschöpft.

अनुपठितिन् vgl. पठ् mit अनु.

अनुपथ m. ein Weg, den man nach einem Andern betritt, den ein
Anderer vorher gewandelt ist: तस्य मरुनुभावस्यानुपथम् — कः — उप-
जिगमिषति auf dessen Weg BHĀG. P. 5, 24, 26. Vgl. अनुवर्त्मन्. — adj.

Diener BHĀG. P. 5, 3, 5.

अनुपद n. Bez. eines Upāṅga Ind. St. 3, 260. fg. वसिष्ठस्यानुपदम् N.
eines Sāman 233, a.

अनुपदम् 2) नास्तिकतर्कास्तेषामागमानामनुपदं प्रयाताः PRAB. 88, 4. ते-
षामार्यमनास्त्विनामनुपदं गतास्मि नाहं यदि in ihre Fusstapfen treten Spr.
2631. — 4. bei jedem Schritte ÇIÇ. 9, 78.

अनुपद्वी (1. अनु + प^०) f. ein Pfad, den man nach einem Andern be-
tritt, den ein Anderer vorher gewandelt ist, BHĀG. P. 5, 14, 1.

अनुपदस्वत् Z. 3 lies 7, 80, 2 st. 7, 81, 2.

अनुपदासुक (3. अ + उ^०) adj. nicht ausgehend TS. 6, 1, 7, 8.

अनुपदिन् ÇIÇ. 9, 70.

अनुपमा f. N. pr. eines Frauenzimmers SCHIEFNER, Lebensb. 277 (47).
einer Stadt 242 (12). WILSON, Sel. Works 2, 3.

अनुपरिश्रित् s. u. परिश्रित्.

अनुपलब्धि (3. अ + उ^०) f. das Nichtbegreifen KUVĀLAJ. 164, a.

अनुपश्य (von पश् mit अनु) adj. erschauend JOGAS. 2, 20.

अनुपसंहारिन् (3. अ + उ^०) adj. nicht alles Andere ausschliessend
TARKASĀṅGR. 40. 41. BHĀSHĀP. 71. 73. Verz. d. Oxf. H. 241, b, 13. 242, a,
No. 393. fgg.

अनुपात 1) Spr. 2273 (Conj.).

अनुपातक Verz. d. Oxf. H. 266, a, 14. 281, b, 13.

अनुपालक adj. bewahrend, hütend: सर्वभूतानु^० MBH. 1, 1950. भर्तृपि-
पादानु^० 13, 581.

अनुपालन vgl. डरनुपालन.

अनुपाल्य adj. zu bewahren, zu hüten, dem man treu bleiben muss :
सत्य KATHĀS. 17, 157.

अनुपूर्व adj. 2) KUMĀRAS. 1, 35. — अनुपूर्वम् adv. 2) अनुपूर्वापकारिन्
nach wie vor Jmd beleidigend, fortfahrend Jmd zu beleidigen Spr. 3122.

अनुप्रदातैर् (von 1. दा mit अनुप्र) nom. ag. Ueberlasser TS. 2, 2, 4, 4.

अनुप्रदान vgl. RV. PRĀT. 13, 1. AV. PRĀT. 1, 12 (m.). ÇIKSHĀ in Ind. St.
4, 107. 118. PAT. ebend. 5, 163. WHITNEY zu AV. PRĀT. 1, 12.

अनुप्रपाद vgl. u. 1. पद् mit अनुप्र.

अनुप्रवचन n. das Lernen des Veda.

अनुप्रवचनीय adj. zum (Unterhalt) beim Lernen des Veda erforder-
lich GOBH. 3, 2, 37. ँच. GRH. 1, 22, 9. 12. °होम das Opfer, welches der
Lehrer vollzieht, wenn er einen Abschnitt der Veda-Lesung mit dem
Schüler beendet hat, Schol. zu 9. 15.

अनुप्रवणा (1. अनु + प्र^०) adj. f. झा entsprechend: कौतूकलानु^० MBH.
12, 1346.

अनुप्रवेश das Hereintreten RAGH. 10, 52. गेहानुप्रवेशम् Haus für Haus
betretend u. s. w. sind Absolute.

अनुप्रशमन (vom caus. von शम् mit अनुप्र) n. das Beruhigen, Beschwich-
tigen: क्रुद्धस्य किरीटिना MBH. 1, 426.

अनुप्रश्न MBH. 3, 12617. 14659. 12, 4924.

अनुप्रसक्ति (von सञ्ज् mit अनुप्र) f. Anschluss KATHĀS. 19, 53.

अनुप्राणन (vom caus. von 2. अन् mit अनुप्र) n. das Beleben, Verstär-
ken PRAB. 68, 2.

अनुप्रास KĪVĀD. 1, 55. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 33. 208, a, 40. 210, b, 40.